

การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจร พ.ศ.
(ร่าง พ.ร.บ. สถานบันเทิงฯ)

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๗ รับทราบรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง ศึกษาการเปิดสถานบันเทิงครบวงจร (Entertainment Complex) เพื่อแก้ปัญหาการพนันผิดกฎหมายและเพื่อประโยชน์ด้านเศรษฐกิจของประเทศ (รายงานฯ) ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการเปิดสถานบันเทิงครบวงจร (Entertainment Complex) เพื่อแก้ปัญหาการพนันผิดกฎหมายและเพื่อประโยชน์ด้านเศรษฐกิจของประเทศ สมาชิกผู้แทนราษฎร (คณะกรรมการวิสามัญฯ) ตามที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเสนอ และได้มอบหมายให้กระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานหลักรับรายงานพร้อมทั้งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ ไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อสังเกตดังกล่าว และสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวม และส่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ในเวลาต่อมา คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๗ เห็นชอบมอบหมายให้กระทรวงการคลัง [รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์)] เร่งรัดการพิจารณาแนวทางและความเหมาะสมเกี่ยวกับการเปิดสถานบันเทิงครบวงจร (Entertainment Complex) ให้แล้วเสร็จ และได้แนวทางการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมชัดเจนโดยเร็ว แล้วให้กระทรวงการคลังร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเปิดสถานบันเทิงครบวงจร รวมทั้งแผนการจัดทำกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วน โดยให้นำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วย ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ในการนี้ กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะทำงานยกร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจร พ.ศ. โดยมีนายสุรชาติ เทียนทอง ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์) เป็นประธานคณะทำงาน มีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดนโยบายและยกร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจร พ.ศ. (ร่าง พ.ร.บ. สถานบันเทิงฯ) และเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กระทรวงการคลังเห็นควรให้มีการดำเนินการจัดให้มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ. สถานบันเทิงฯ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย รวมทั้งความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

๑.๑ สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา

ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวและสถานบันเทิงหลากหลายประเภทไว้บริการนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศที่สามารถสร้างงานและสร้างรายได้แก่ประเทศเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม การประกอบธุรกิจสถานบันเทิงยังคงถูกควบคุมด้วยกฎหมายทางกฎหมายและกฎหมายที่ว่าด้วยความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของบ้านเมืองและประชาชน โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ให้คำนิยาม “สถานบริการ” หมายถึง สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในการค้า เช่น ๑) สถานเต็นรำ รำวง หรือ ร่องเง็ง ประเภท

ที่มีและประเภทที่ไม่มีคู่มือบริการ ๒) สถานที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการโดยมีผู้บําเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า ๓) สถานที่อาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า และ ๔) สถานที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอย่างอื่นเพื่อความบันเทิง เป็นต้น

นอกจากนี้ ในช่วงที่ผ่านมาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย โดยเฉพาะสถานบริการและสถานบันเทิง ได้รับผลกระทบอย่างหนักจากมาตรการเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลให้รายได้ของประชาชนที่ประกอบอาชีพอยู่ในภาคบริการ และรายได้จากนักท่องเที่ยวในภาพรวมของประเทศลดลงเป็นจำนวนมาก และเมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดเริ่มผ่อนคลายลงจึงเป็นช่วงเวลาอันดีที่จะพิจารณาผลกระทบต่าง ๆ เพื่อเร่งฟื้นฟูอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมกลุ่ม Fun Economy ซึ่งเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมตั้งแต่การท่องเที่ยว กีฬา สถานบันเทิง ธุรกิจ และการประชุมสัมมนาหรือไมซ์ (MICE) ทั้งยังเป็นอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการต่อยอด โดยหนึ่งในแนวทางที่ดำเนินการได้ คือ การสร้างสถานบันเทิงครบวงจร เพื่อเป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจบันเทิงที่มีองค์ประกอบของธุรกิจหลากหลายประเภทรวมกัน เช่น โรงแรม ศูนย์การประชุม ศูนย์การจัดแสดงสินค้า ห้างสรรพสินค้า โรงพยาบาล ธนาคาร สวนสนุก สนามกีฬา เป็นต้น ร่วมกับกาสิโน เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และสร้างรายได้ให้กับประชาชนและประเทศ และเป็นการทำให้ธุรกิจกาสิโนเข้ามาอยู่ในระบบการบริหารจัดการที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งจะทำให้ภาครัฐสามารถกำกับดูแลและจัดเก็บภาษีจากสถานบันเทิงครบวงจรดังกล่าวเพื่อเป็นรายได้ของประเทศได้

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย

กฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบันที่มีความใกล้เคียงกับการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจร ได้แก่ ๑) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งได้กำหนดคำนิยาม “สถานบริการ” ไว้ ดังที่ได้แสดงข้างต้น ๒) พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. ๒๔๗๘ ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์และประเภทการพนันที่อนุญาตให้มี หรือเข้าเล่น หรือเข้าพนันได้ และ ๓) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงื่อนไขการพนัน ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. ๒๔๗๘ (ฉบับที่ ๒) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒) โดยมาตรา ๔ ของพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ ระบุว่า การพนันบางรายการจะจัดให้มี เข้าเล่น หรือเข้าพนันได้ ณ สถานกาสิโนของรัฐบาล ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจัดตั้งขึ้นอย่างไรก็ดี กฎหมายทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าวได้ถูกใช้บังคับมาเป็นเวลานานมาก และยังไม่ครอบคลุมรูปแบบการดำเนินการและประเภทธุรกิจที่จะจัดให้มีขึ้นในสถานบันเทิงครบวงจร ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมกลุ่ม Fun Economy ของประเทศ ผ่านการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจรที่มีหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการ ตลอดจนการกำกับดูแลที่รอบคอบ ครอบคลุม และชัดเจน จึงจำเป็นต้องตรากฎหมายฉบับนี้

๑.๓ ความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

การประกอบธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจรมีกฎหมายรองรับการดำเนินการ มีมาตรการเพื่อกำกับดูแลผู้ประกอบการ (นักลงทุน) แรงงาน ผู้เล่นทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และมีมาตรการเพื่อบรรเทาผลกระทบที่ประชาชนอาจได้รับจากการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจร รวมไปถึงการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมกลุ่ม Fun Economy ซึ่งสร้างรายได้ให้ประชาชนและผู้ประกอบการ และส่งผลให้ภาครัฐสามารถจัดเก็บภาษีได้มากขึ้น

๒. สารสำคัญของร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบสถานบันเทิงครบวงจร พ.ศ. ประกอบด้วย ๙ หมวด ๖๕ มาตรา โดยกำหนดให้ “สถานบันเทิงครบวงจร” หมายความว่า การประกอบธุรกิจสถานบันเทิงตามบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัตินี้หลายประเภทรวมกัน ร่วมกับกาสิโน และกำหนดให้ “กาสิโน” หมายความว่า การจัดให้มีการเข้าเล่นหรือการเข้าพนันในสถานที่ที่กำหนดเป็นการเฉพาะ

๒.๑ หมวด ๑ คณะกรรมการนโยบายสถานบันเทิงครบวงจร (มาตรา ๖ - ๑๔)

กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายสถานบันเทิงครบวงจร (คณะกรรมการนโยบายฯ) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นรองประธาน มีกรรมการโดยตำแหน่ง ๙ คน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน ๖ คน และมีเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้คณะกรรมการนโยบายฯ มีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดนโยบายของสถานบันเทิงครบวงจร ทั้งในส่วนของการบริหารจัดการ การป้องกัน แก้ไข หรือเยียวยาผลกระทบ จำนวนใบอนุญาตและพื้นที่การประกอบสถานบันเทิงครบวงจร หลักเกณฑ์และเงื่อนไข การขออนุญาตและเลิกประกอบธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจร ประเภทกิจการที่อาจดำเนินการได้ในสถานบันเทิงครบวงจร สัดส่วนพื้นที่กาสิโนในสถานบันเทิงครบวงจร เวลาเปิดปิดและสถานที่ตั้งของสถานบริการ วิธีการลงทะเบียนและอัตราค่าธรรมเนียมเข้าสถานประกอบการกาสิโน การให้สินเชื่อแก่ผู้เข้าเล่นหรือเข้าพนันในกาสิโน ลักษณะพนักงาน หลักเกณฑ์ด้านความปลอดภัยและชีวอนามัยพนักงาน หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับผู้ถือหุ้น รวมไปถึงมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาให้ ต่ออายุ หรือเพิกถอนใบอนุญาต การโอนสิทธิตามใบอนุญาต การแต่งตั้ง หรือให้เลขาธิการออก การกำกับการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหาร ตลอดจนการออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งต่าง ๆ

๒.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการบริหาร (มาตรา ๑๕ - ๑๙)

กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหาร ซึ่งมีบุคคลซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นประธาน มีกรรมการโดยตำแหน่ง ๑๑ คน มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน ๓ คน และเลขาธิการเป็นเลขานุการ โดยให้คณะกรรมการบริหาร มีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเชิญชวน โฆษณา ประชาสัมพันธ์ หรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย และการขอรับใบอนุญาต พิธีกรรมอนุมัติแผนยุทธศาสตร์ แผนการดำเนินงาน แผนการใช้จ่ายเงินและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงานกำกับการประกอบสถานบันเทิงครบวงจร (สำนักงานฯ) กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ กำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน และค่าตอบแทนของเลขาธิการและพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานฯ พิธีกรรมอุทธรณ์เรื่องร้องเรียน พิธีกรรมคำอุทธรณ์หรือคำร้องทุกข์ คัดเลือกหรือประเมินความรู้ความสามารถของเลขาธิการ แต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญการเฉพาะด้าน กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการมอบอำนาจของเลขานุการ ข้อบังคับหรือ

ระเบียบของสำนักงานฯ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้เงิน ทุน หรือทรัพย์สิน รวมถึงค่าใช้จ่ายของสำนักงานฯ ตลอดจนการออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งต่าง ๆ

๒.๓ หมวด ๓ สำนักงานกำกับการประกอบสถานบันเทิงครบวงจร (มาตรา ๒๐ - ๒๘)

กำหนดให้มีสำนักงานฯ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ โดยให้มีสำนักงานใหญ่ ในกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ปฏิบัติงานธุรการให้แก่คณะกรรมการนโยบายฯ และคณะกรรมการบริหาร และมีหน้าที่และอำนาจในการศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานบันเทิงครบวงจร จัดทำแผนยุทธศาสตร์ แผนการดำเนินงาน แผนการใช้จ่ายเงินและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงานฯ สนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายป้องกัน แก้อันตราย หรือเยียวยาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสถานบันเทิงครบวงจร กำกับ ตรวจสอบ ควบคุม และติดตามสถานบันเทิงครบวงจร กำหนดหลักเกณฑ์ ประเภท ลักษณะ วิธีการเล่น ลักษณะของบุคคลต้องห้าม รับเรื่องร้องเรียน เสนอแนะข้อมูลและความเห็นต่อคณะกรรมการนโยบายฯ เสนอแนะหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้จ่ายเงิน ทุน หรือทรัพย์สินของสำนักงานฯ ประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งต่าง ๆ รวมไปถึงการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์

ทั้งนี้ ให้สำนักงานฯ มีทุนและทรัพย์สินประกอบด้วยเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ เงินอุดหนุนจากหน่วยงานของรัฐ ค่าธรรมเนียมการขอใบอนุญาต ใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต และการเข้าสถานประกอบการกาสิโนของผู้มีสัญชาติไทย ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้อันเกิดจากการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานฯ ค่าปรับ และดอกผลของเงินหรือรายได้ของสำนักงานฯ และให้นำส่งรายได้หักค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการเป็นรายได้แผ่นดิน

๒.๔ หมวด ๔ เลขาธิการ (มาตรา ๒๙ - ๓๗)

กำหนดให้สำนักงานฯ มีเลขาธิการ ซึ่งคณะกรรมการนโยบายฯ แต่งตั้งโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงานฯ โดยให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน ๒ วาระ และมีหน้าที่และอำนาจในการบริหารงานของสำนักงานฯ วางระเบียบการดำเนินงานของสำนักงานฯ เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานฯ รวมถึงการประเมินผลการปฏิบัติงาน บรรจุแต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง

๒.๕ หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๓๘ - ๔๐)

กำหนดให้สำนักงานฯ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจในการเข้าไปในสถานที่ดำเนินการหรือสถานที่ตั้งของผู้รับใบอนุญาตเพื่อสังเกตการณ์หรือตรวจสอบการดำเนินการ เรียกเอกสารหรือหลักฐาน เพื่อตรวจสอบการดำเนินการ ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือการดำเนินคดี รับและตรวจสอบเรื่องร้องเรียนหรือข้อพิพาทสั่งให้หยุดการเล่นหรือการเข้าพนันใด ๆ ในสถานประกอบการกาสิโนที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายนี้ ตรวจสอบหรือทดสอบเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับกาสิโน สั่งให้บุคคลซึ่งอยู่ในสถานประกอบการกาสิโนแจ้งชื่อหรือข้อมูลอื่นใดเมื่อมีเหตุอันควรสงสัย ตรวจสอบการดำเนินงานของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับการเชิญชวน โฆษณา ประชาสัมพันธ์ หรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย รายงานผลการดำเนินงานของผู้รับใบอนุญาตต่อเลขาธิการ

๒.๖ หมวด ๖ การอนุญาตให้ประกอบสถานบันเทิงครบวงจร (มาตรา ๔๑ - ๕๐)

กำหนดให้สถานบันเทิงครบวงจรตั้งอยู่ในบริเวณเขตพื้นที่ตามที่กำหนด โดยต้องประกอบไปด้วยธุรกิจสถานบันเทิงตามบัญชีแนบท้ายกฎหมายนี้อย่างน้อยสี่ประเภท ร่วมกับกาสิโน ทั้งนี้ ผู้ประกอบธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจรต้องเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ที่มีทุนชำระแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นล้านบาท และให้บริษัทมหาชนจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตได้รับยกเว้นจากกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และมีให้นำความในมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๑๑๐๕ วรรคสามแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับ นอกจากนี้ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจรที่สำนักงานฯ โดยสำนักงานฯ มีอำนาจเรียกค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย หรือค่าอื่นใด ที่กฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือเทศบัญญัติว่าด้วยการนั้นกำหนด และส่งให้แก่หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจเรียกนั้น และให้ใบอนุญาตมีอายุ ๓๐ ปีนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต โดยผู้รับใบอนุญาตจะต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมรายปีตามที่คณะกรรมการนโยบายฯ กำหนด แต่ต้องไม่เกินอัตราตามบัญชีแนบท้ายกฎหมายนี้ โดยให้มีการประเมินประสิทธิภาพของการดำเนินงานทุก ๕ ปี และอาจพิจารณาต่ออายุได้คราวละไม่เกิน ๑๐ ปี

ทั้งนี้ เมื่อได้รับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตต้องเริ่มประกอบสถานบันเทิงครบวงจรด้วยตนเองภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในรูปแบบและแผนการประกอบการสถานบันเทิงครบวงจร และต้องจัดให้มีระบบการควบคุมกาสิโนที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และมีมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม ซึ่งหากไม่ดำเนินการตามรูปแบบและแผนที่วางไว้ คณะกรรมการนโยบายฯ อาจพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตได้

อนึ่ง ในการเช่า เช่าช่วง ให้เช่า หรือให้เช่าช่วงที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์เพื่อประกอบการสถานบันเทิงครบวงจร มีให้นำความในมาตรา ๕๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๙ ของกฎกระทรวงการจดทะเบียนที่ดินที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๔ มาใช้บังคับ โดยห้ามมิให้ทำสัญญาเช่าเป็นกำหนดเวลาเกินห้าสิบปี และการต่อสัญญาเช่าอาจทำได้แต่จะต่อสัญญาเกินสี่สิบเก้าปีนับแต่วันครบห้าสิบปีไม่ได้ อีกทั้งการเช่า เช่าช่วง ให้เช่า หรือให้เช่าช่วงนี้ไม่ถือว่าเป็นการร่วมทุนตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ

๒.๗ หมวด ๗ การควบคุมการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจร (มาตรา ๕๑ - ๕๙)

กำหนดให้การประกอบธุรกิจสถานบันเทิงในสถานบันเทิงครบวงจร จะกระทำได้เฉพาะตามบัญชีแนบท้ายกฎหมายนี้ โดยกิจกรรมใดของสถานบันเทิงในสถานบันเทิงครบวงจรที่อยู่ภายใต้บัญชีหรือการกำกับดูแลตามกฎหมายอื่น ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และหนี้ที่เกิดจากการจัดให้มีการเข้าเล่นหรือเข้าพนันให้เป็นหนี้ที่บังคับได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ ในส่วนของกาสิโนให้กระทำได้เฉพาะในสถานบันเทิงครบวงจรโดยผู้รับใบอนุญาต และเฉพาะประเภทที่กำหนด และห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตจัดให้มีการเข้าเล่นหรือเข้าพนันผ่านการเชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นใดกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อให้บุคคลภายนอกสถานประกอบการกาสิโนเข้าเล่นหรือเข้าพนันได้ รวมถึงต้องจัดให้มีเขตบริเวณของสถานประกอบการกาสิโนที่ชัดเจน และห้ามบุคคลที่อายุน้อยกว่า ๒๐ ปี บุคคลที่ถูกสั่งห้ามเข้า ผู้มีสัญชาติไทยที่ยังไม่ได้ลงทะเบียนและชำระค่าธรรมเนียมเข้ากาสิโน นอกจากนี้ กาสิโนต้องมีสัดส่วนของพนักงานคนไทยและต่างด้าวตามที่คณะกรรมการนโยบายฯ กำหนด โดยห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการเชิญชวน โฆษณา

ประชาสัมพันธ์ หรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย เกี่ยวกับกาสิโน หรือให้ผู้ใดดำเนินการดังกล่าว และในกรณีผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ ต้องชำระค่าปรับและอาจถูกเพิกถอนใบอนุญาตได้

๒.๘ หมวด ๘ บทกำหนดลงโทษ (มาตรา ๖๐ - ๖๒)

กรณีผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่ความกฎหมายกำหนด ให้ดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งสำนักงานฯ ภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ดำเนินการตามระยะเวลาผู้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าปรับ และคณะกรรมการนโยบายฯ อาจพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตได้

๒.๙ หมวด ๙ บทเฉพาะกาล (มาตรา ๖๓ - ๖๕)

ในวาระเริ่มแรกกำหนดให้มีข้าราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นเลขานุการ ทำหน้าที่คณะกรรมการนโยบายฯ และคณะกรรมการบริหารตามกฎหมายนี้ไปพลางก่อน โดยให้รัฐบาลพิจารณาจัดสรรงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนให้แก่สำนักงานฯ ไปพลางก่อน

๓. ผู้ได้รับผลกระทบ

๓.๑ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

(๑) นักลงทุน/นักธุรกิจมีช่องทางในการลงทุนในอุตสาหกรรมกลุ่ม Fun Economy ผ่านการประกอบธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจร

(๒) เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินมีโอกาสในการพัฒนาที่ดินที่ถือครองให้เกิดเป็นรายได้ และเกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่โดยรอบสถานบันเทิงครบวงจร

(๓) ประชาชนในพื้นที่มีโอกาสในการพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพ ตลอดจนการประกอบอาชีพในสถานบันเทิงครบวงจร

(๔) เจ้าหน้าที่รัฐสามารถจัดเก็บภาษีได้เพิ่มมากขึ้น

๓.๒ ผลกระทบด้านสังคม

หากการบังคับใช้กฎหมายไม่เป็นไปอย่างเคร่งครัด อาจทำให้สถานบันเทิงครบวงจรกลายเป็นศูนย์รวมอบายมุข และแหล่งอาชญากรรม ซึ่งจะกระทบต่อเด็กและเยาวชน ตลอดจนวัยแรงงาน และกลุ่มเปราะบางต่าง ๆ และส่งผลในภาพรวมของประเทศในการที่อาจต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการมีสถานบันเทิงครบวงจร

๔. เหตุผลความจำเป็นที่มีระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ โทษอาญา การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ถ้ามี)

เหตุผลความจำเป็นการมีระบบคณะกรรมการ : เนื่องจากสถานบันเทิงครบวงจรประกอบไปด้วยธุรกิจสถานบันเทิงหลายประเภทร่วมกับกาสิโน ซึ่งมีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับ การกำหนดนโยบายและการกำกับสถานบันเทิงครบวงจร จึงจำเป็นต้องอาศัยการพิจารณาอย่างบูรณาการของหลายหน่วยงานร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญหลากหลายด้าน เพื่อให้การประกอบสถานบันเทิงครบวงจร การกำกับผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงครบวงจร และการป้องกันผลกระทบจากสถานบันเทิงครบวงจร เป็นไปอย่างถูกต้องครบถ้วน มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อให้สามารถรองรับการท่องเที่ยวและกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในประเทศได้อย่างแท้จริง

เหตุผลของการใช้ระบบอนุญาต : เนื่องจากสถานบันเทิงครบวงจรประกอบไปด้วยธุรกิจสถานบันเทิงหลายประเภทร่วมกับกาสิโน ซึ่งการประกอบธุรกิจดังกล่าวอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมหลายด้าน จึงมีความจำเป็นต้องมีมาตรการในการควบคุมกำกับดูแลการประกอบธุรกิจที่มีความเข้มงวดสูง และจำเป็นที่จะต้องใช้ระบบอนุญาต